

Sygn. akt: I C 110/21 upr

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 października 2021r.

Sąd Rejonowy w Kętrzynie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	Sędzia Małgorzata Kłek
Protokolant:	sekr. sąd Żaneta Kowalska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 27 października 2021 r. w K.

sprawy z powództwa (...) sp. z o.o. z siedzibą w W.

przeciwko D. W.

o zapłatę

na skutek sprzeciwu pozwanej od Wyroku Zaocznego Sądu Rejonowego w Kętrzynie z dnia 18 czerwca 2021 r. w sprawie (...)

I. utrzymuje w części Wyrok Zaoczny Sądu Rejonowego w Kętrzynie z dnia 18 czerwca 2021 r. w sprawie (...) upr. co do wskazanego w punkcie I obowiązku zapłaty przez pozwaną D. W. na rzecz powoda (...) sp. z o.o. z siedzibą w W. kwoty 5014 zł (pięć tysięcy czternaście złotych) wraz z odsetkami:

- umownymi w wysokości odsetek maksymalnych za opóźnienie liczonymi od kwoty 4.600,00 zł (cztery tysiące sześćset złotych) za okres od dnia 20.01.2021 r. do dnia zapłaty,

- umownymi w wysokości odsetek maksymalnych za opóźnienie liczonymi od kwoty 414,00 zł (czterysta czternaście złotych) za okres od dnia 20.01.2021 r. do dnia zapłaty,

oraz co do wskazanego w pkt II obowiązku zapłaty przez pozwaną D. W. na rzecz powoda (...) sp. z o.o. z siedzibą w W. kwoty 2.217,00 zł (dwa tysiące dwieście siedemnaście złotych) wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie w spełnieniu świadczenia pieniężnego za okres od dnia uprawomocnienia się orzeczenia do dnia zapłaty tytułem zwrotu kosztów procesu;

II. w pozostałej części powództwo oddala

Sygn. akt (...)

UZASADNIENIE

Pozwem wniesionym w dniu 20 stycznia 2021 r. powód (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. wniósł o zasądzenie od pozwanej D. W. kwoty 5 445, 29 zł w tym :

- 4 600 zł z tytułu niespłaconego kapitału z odsetkami umownymi w wysokości odsetek maksymalnych za opóźnienie od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty (data wymagalności 19.07.2020 r.),

- 431,29 zł z tytułu skapitalizowanych odsetek umownych w wysokości odsetek maksymalnych za opóźnienie naliczonych od kapitału za okres od dnia 18.09.2019 r. (data powstania opóźnienia w spłacie kredytu) do dnia wytoczenia powództwa z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 21.08.2020 r. do dnia zapłaty (data wymagalności 19.07.2020 r.)

- 414 zł z tytułu prowizji za zawarcie umowy oraz jej obsługę z odsetkami umownymi w wysokości odsetek maksymalnych za opóźnienie od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty.

Powód wniósł o zasądzenie od pozwanej kosztów procesu według norm przewidzianych.

W uzasadnieniu żądania wskazano , iż pozwana D. W. zawarła w dniu 18 sierpnia 2019 r. ze (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. umowę kredytu konsumenckiego o numerze (...) za pomocą środków porozumiewania się na odległość. Po zakończeniu rejestracji przez pozwaną , strony zawarły umowę a powód wypłacił kwotę kredytu na rachunek wskazany przez pozwaną. Zgodnie z postanowieniami umowy pozwana była zobowiązana zwrócić kredytodawcy kwotę kredytu wraz z należnościami ubocznymi w ratach . Pozwana zobowiązała się również w przypadku opóźnienia do zapłaty odsetek umownych za opóźnienie w wysokości wskazanej w umowie. W związku z powstaniem opóźnień w spłacie zobowiązania powód skierował do pozwanej wezwanie do zapłaty, które nie przyniosło skutku, wobec czego powód wypowiedział pozwanej umowę , roszczenie stało się wymagalne w dniu 19 lipca 2020 r. Pozwana nie dokonała płatności zaległego zobowiązania. Powód wskazał, iż pozew został złożony w trybie art. 505³⁷ §2 kpc , wobec czego wniosł o uwzględnienie skutków prawnych powództwa od dnia 20 sierpnia 2020 r.

D. W. po otrzymaniu odpisu pozwu w dniu 12.05.2021 r. nie złożyła odpowiedzi na pozew i nie zajęła stanowiska w sprawie wobec czego w dniu 18 czerwca 2021 r. Sąd wydał wyrok zaoczny w sprawie.

Wyrokiem zaocznym Sądu Rejonowego w Kętrzynie z dnia 18 czerwca 2021 r. w sprawie (...) zasądzono od pozwanej D. W. na rzecz powoda (...) sp. z o.o. z siedzibą w W. kwotę 5.445,29 zł wraz z odsetkami:

- umownymi w wysokości odsetek maksymalnych za opóźnienie liczonymi od kwoty 4.600,00 zł za okres od dnia 20.01.2021 r. do dnia zapłaty,

- ustawowymi za opóźnienie liczonymi od kwoty 431,29 zł za okres od dnia 21.08.2020 r. do dnia zapłaty,

- umownymi w wysokości odsetek maksymalnych za opóźnienie liczonymi od kwoty 414,00 zł za okres od dnia 20.01.2021 r. do dnia zapłaty.

Ponadto Sąd zasądził od pozwanej D. W. na rzecz powoda (...) sp. z o.o. z siedzibą w W. kwotę 2.217,00 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie w spełnieniu świadczenia pieniężnego za okres od dnia uprawomocnienia się orzeczenia do dnia zapłaty tytułem zwrotu kosztów procesu. Wyrokowi zaocznemu została nadany rygor natychmiastowej wykonalności.

Pozwana złożyła sprzeciw od wyroku zaocznego , w którym zaskarżyła wyrok w całości oraz wniosła o uchylenie wyroku i oddalenie powództwa. Pozwana podniosła , iż w rozliczeniu wpłat nie widnieje wpis dotyczący rozliczeń , tabela jest pusta, brak dowodów mówiących o wpłatach . Oświadczenie woli o wypowiedzeniu umowy pożyczki nie zostało w sposób dostateczny udowodnione. Powód nie wykazał, aby umowa pożyczki została pozwanej skutecznie wypowiedziana, a tym samym tego, że całość rzekomego zadłużenia stała się wymagalna, wskutek tarczy 2:0 nieodebrane pisma podlegające doręczeniu za potwierdzeniem odbioru nie można uznać za doręczone w czasie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego lub epidemii oraz przed upływem 14 dni od dnia ich zniesienia. Pismo nie zostało więc skutecznie doręczone. Oświadczenie o wypowiedzeniu umowy ma charakter materialnoprawny i dla swojej skuteczności wymaga dojścia do drugiej strony umowy jako adresata , aby mógł się on z nią zapoznać (art.

61§1 kc) . Powód nie przedstawił wystarczających dowodów , wskazujących na zawarcie umowy łączącej pozwaną i powoda- umowa pożyczki przedstawiona przez powoda nie zawiera podpisu, ani informacji , że pozwana zapoznała się i akceptuje warunki dotyczące pożyczki. Pełnomocnictwo powinno wskazywać w sposób jednoznaczny identyfikację pełnomocnika oraz mocodawcy. Pełnomocnictwo substytucyjne nie zawiera jednoznacznej informacji, kogo ono dotyczy, nie zawiera danych pozwalających na identyfikację pełnomocnika.

Sąd ustalił co następuje :

W dniu 18.08.2019 r. pozwana zawarła z (...) sp. z o.o. z siedzibą w W. za pomocą Internetu umowę kredytu konsumenckiego nr (...), na podstawie której został pozwanej udzielony kredyt (pożyczka) w kwocie 4 600 zł . Zgodnie z umową prowizja od udzielonego kredytu wynosiła 414 zł , odsetki 755,97 zł , a całkowita kwota do spłaty przez kredytobiorcę 5 355,97 zł. Czas trwania umowy został określony na 15 miesięcy, a data spłaty ostatniej raty kredytu na 18.11.2020 r. Zgodnie z umową pozwana zobowiązana była do spłaty kredytu w miesięcznych ratach w wysokości wskazanej w harmonogramie spłat. Kwota kredytu tj. 4 600 zł została przelana na rachunek bankowy pozwanej w dniu 18.08.2019 r.

(dowód : umowa kredytu konsumenckiego k. 6-7, formularz informacyjny k. 8-9, potwierdzenie przelewu kredytu nr (...) k. 15)

Pozwana nie dokonała spłaty kredytu.

(dowód : bezsporne)

Zgodnie z umową kredytu konsumenckiego z dnia 18.08.2019 r. nr (...) (rozdział 6) , w przypadku opóźnienia w spłacie kredytu , kredytodawca uprawniony był do naliczenia odsetek za czas opóźnienia w wysokości odsetek maksymalnych za opóźnienie .

(dowód: umowa kredytu konsumenckiego k. 6-7)

Umowa kredytu nie została przez kredytodawcę skutecznie wypowiedziana. Pozwana nie otrzymała oświadczenia kredytodawcy o wypowiedzeniu umowy.

(dowód : pismo z dnia 28.05.2020 r. wypowiedzenie umowy kredytu k. 10 , wydruk śledzenia przesyłek k. 12).

Sąd zważył co następuje :

Powództwo w przeważającej części zasługiwało na uwzględnienie.

W sprzeczności od Wyroku Zaocznego pozwana zakwestionowała zawarcie umowy pożyczki , skuteczne wypowiedzenie umowy pożyczki, pełnomocnictwo do reprezentacji powoda.

Zgodnie z treścią art. 347 kpc w przypadku wniesienia sprzeciwu od wyroku zaocznego po ponownym rozpoznaniu sprawy sąd wydaje wyrok, którym wyrok zaoczny w całości lub części utrzymuje w mocy albo uchyla go i orzeka o żądaniu pozwu, bądź też pozew odrzuca lub postępowanie umarza.

Powód na poparcie twierdzeń dotyczących istnienia wierzytelności wobec pozwanej zawartych w pozwie przedłożył wydruk Umowy kredytu konsumenckiego z dnia 18.08.2019 r. nr (...) (k.6-7), oraz potwierdzenie przelewu kwoty 4 600 zł w dniu 18.08.2019 r. na konto pozwanej w związku z zawarciem umowy kredytu konsumenckiego nr (...) (k. 15). Pozwana zakwestionowała, aby zawarła umowę pożyczki wskazaną w pozwie, natomiast nie kwestionowała otrzymania kwoty 4 600 zł w dniu 18.08.2019 r. Twierdzenia pozwanej, w których zaprzecza, aby zawarła z powodem umowę kredytu konsumenckiego w dniu 18.08.2019 r. w świetle przedstawionych przez stronę powodową dowodów nie zasługują na uwzględnienie .

W niniejszej sprawie zastosowanie do zawartej przez pozwaną umowy kredytu konsumenckiego mają przepisy ustawy z dnia 12 maja 2011 r. o kredycie konsumenckim, która dopuszcza zawieranie umowy o kredyt konsumencki (w tym umowy pożyczki) za pomocą środków porozumiewania się na odległość. Umowa o kredyt konsumencki zawierana na odległość to taka umowa, która spełnia warunki przewidziane w art. 2 pkt 1 ustawy z dnia 30 maja 2014 r. o prawach konsumenta. Jest to zatem umowa, którą kredytodawca zawiera z konsumentem w ramach zorganizowanego systemu zawierania umów na odległość, bez jednoczesnej fizycznej obecności stron, z wyłącznym wykorzystaniem jednego lub większej liczby środków porozumiewania się na odległość do chwili zawarcia umowy włącznie.

Przepis art. 29 ust. 1 ustawy o kredycie konsumenckim określa wymogi formalne umowy o kredyt konsumencki. Umowa taka powinna być zawarta w formie pisemnej, chyba że odrębne przepisy przewidują inną szczególną formę. Wymóg wprowadzony w tym przepisie może być odczytywany przede wszystkim przez pryzmat art. 78 kc jako wskazanie na zwykłą formę pisemną. Oznacza to, że – przynajmniej prima facie – wymóg wprowadzony w art. 29 ust. 1 ustawy o kredycie konsumenckim może być odczytywany jako zastrzeżenie zwykłej formy pisemnej, rozumianej zgodnie z art. 78 kc. W literaturze silnie reprezentowane jest jednak stanowisko o konieczności interpretowania art. 29 ust. 1 ustawy o kredycie konsumenckim w sposób szerszy, niż wynikałoby to z tradycyjnego utożsamienia "formy pisemnej" z art. 78 kc. Rozstrzygającym argumentem w tym zakresie pozostaje treść art. 10 ust. 1 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/48/WE z 23.4.2008 r. w sprawie umów o kredyt konsumencki oraz uchylającej dyrektywę Rady 87/102/EWG (Dz.Urz. UE L Nr 133 z 22.5.2008 r., s. 66 ze zm.), zastrzegająca dla umowy kredytu, alternatywnie, zwykłą formę pisemną lub posłużenie się innym trwałym nośnikiem. Biorąc pod uwagę całkowity charakter harmonizacji oraz brak pozostawienia ustawodawcy krajowemu opcji implementacyjnej, wykładnia art. 29 ust. 1 ustawy o kredycie konsumenckim powinna być dokonywana zgodnie ze źródłową dla niej regulacją prawa unijnego, a w konsekwencji konieczne jest odczytanie zastrzeżonego w niej wymogu pisemności w sposób rozszerzający (por. Komentarz do ustawy o kredycie konsumenckim red. Osajda 2018, wyd. 2)

Wymaganie, jakie wynika z art. 29 ust. 1 ustawy o kredycie konsumenckim W szczególności przekonuje o tym wykładnia prounijna. Art. 10 ust. 1 dyrektywy (...) jednoznacznie stanowi, że umowy sporządza się w formie papierowej lub na innym trwałym nośniku. Ponadto stanowisko to wspiera wykładnia celowościowa. Aby zapewnić odpowiednią ochronę interesom konsumenta nie jest konieczna wyłącznie forma pisemna. Do ochrony takiej wystarczy zastosowanie trwałego nośnika. Wykładnia ta uwzględnia aktualne uwarunkowania społeczno-gospodarcze, które wynikają z postępu technicznego oraz potrzeb gospodarki elektronicznej, w szczególności odnośnie do umów zawieranych na odległość (por. Tomasz Czech Komentarz do art.29 ustawy o kredycie konsumenckim).

Biorąc pod uwagę powyższe argumenty należy uznać, że umowę o kredyt konsumencki można zawrzeć zarówno w formie pisemnej (z własnoręcznymi podpisami), jak i na innym trwałym nośniku. W myśl powyższej interpretacji – nie jest konieczne opatrzenie dokumentu umowy przez strony własnoręcznym podpisem albo podpisem elektronicznym. Forma, jakiej wymaga art. 29 ust. 1 ustawy o kredycie konsumenckim (z uwzględnieniem wykładni prounijnej oraz celowościowej), jest zachowana również wtedy, gdy treść oświadczeń woli spisano na dokumencie papierowym, ale nie zamieszczono pod nim własnoręcznych podpisów albo umieszczono faksymile lub innego rodzaju podpis powielony mechanicznie. Stosownie do prounijnego oraz celowościowego kierunku interpretacji komentowanego przepisu dopuszczalne są różnorodne sposoby dochowania wymaganej formy przy zawieraniu umowy o kredyt konsumencki. Sposobem takim może być m.in. złożenie oświadczeń woli przez strony za pomocą środków porozumiewania się na odległość (np. telefonu, poczty elektronicznej), a następnie spisanie postanowień umowy na papierowym dokumencie (np. w postaci wydruku komputerowego), bez własnoręcznych podpisów.

Przenosząc powyższe rozważania na grunt niniejszej sprawy, dzieląc powyższą argumentację, w ocenie Sądu , powód wykazał iż w niniejszej sprawie spełnił wymóg zawarcia umowy o kredyt konsumencki w formie pisemnej. Brak własnoręcznych podpisów stron pod przedłożoną przez powoda Umową Kredytu konsumenckiego z dnia 18.08.2019 r. nie uchybia wymogom określonym w art. 29 ust. 1 ustawy o kredycie konsumenckim w zakresie zachowania formy pisemnej.

Istotnym jest w niniejszej sprawie czy spisanie postanowień wskazanych przez powoda umów poprzedzone zostało złożeniem przez strony oświadczeń woli zgodnych ze sporządzonymi wydrukami umów za pomocą środków porozumiewania się na odległość w tym w szczególności czy pozwana wyraziła wolę zawarcia przedmiotowych umów.

W ocenie Sądu ustalenie faktu zawarcia przez pozwaną z powodem umowy pożyczki kwoty 4600 zł w dniu 18.08.2019 r. możliwe jest w oparciu o przedstawione przez powoda dowody w drodze domniemania faktycznego. Zgodnie z treścią art. 231 kpc Sąd może uznać za ustalone fakty mające istotne znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy, jeżeli wnioski takie można wyprowadzić z innych ustalonych faktów.

W niniejszej sprawie ustalony fakt w postaci dokonania przez powoda – kredytodawcę przelewu kwoty kredytu w dniu 18.08.2019 r. na konto pozwanej (k. 15) pozwala w sposób nie budzący wątpliwości ustalić fakt zawarcia przez pozwaną z powodem umowy kredytu konsumenckiego z dnia 18.08.2019 r. Pozwana nie kwestionowała, aby otrzymała od wierzyciela pierwotnego kwotę 4 600 zł, ani też, aby konto na które dokonano przelewu tej kwoty należało do niej.

W konsekwencji za niezasadne należy uznać zarzuty pozwanej, iż do zawarcia umowy kredytu konsumenckiego z dnia 18.08.2019 r. nie doszło. Wskazać należy, iż pozwana nie kwestionuje wykonania przez wierzyciela pierwotnego tej umowy.

Mając powyższe okoliczności na względzie zarzuty pozwanej kwestionujące zawarcie umowy kredytu konsumenckiego wskazanego w pozwie uznać należy za chybione. Powód wykazał przedstawionymi wyżej dowodami, iż udzielił w związku z zawarciem umowy kredytu konsumenckiego z dnia 18.08.2019 r. pozwanej kredytu w kwocie 4 600 zł, wobec czego pozwana była zobowiązana do zwrotu kwoty kredytu wraz z prowizją w kwocie 414 zł.

Natomiast Sąd podzielił zarzut pozwanej co do braku skutecznego wypowiedzenia umowy kredytu konsumenckiego, uznając, iż powód nie wykazał, aby pismo z dnia 28.05.2020r. zawierające oświadczenie powoda o wypowiedzeniu Umowy kredytu konsumenckiego z dnia 18.08.2019 r. nr (...) zostało pozwanej doręczone. Zgodnie z treścią art. 61§ 1 kc oświadczenie woli, które ma być złożone innej osobie, jest złożone z chwilą, gdy doszło do niej w taki sposób, że mogła zapoznać się z jego treścią.

W konsekwencji takiego uregulowania oświadczenie woli składane innej osobie wywołuje skutki prawne dopiero od momentu dojścia do adresata w sposób określony w art. 61 KC. Dojście oświadczenia woli do adresata w taki sposób, by mógł on zapoznać się z jego treścią, polega na stworzeniu przez składającego takiej sytuacji, w której adresat oświadczenia może zapoznać się z nim w zwykłym toku czynności. Dowód takiego faktu obciąża tego, kto ze złożenia oświadczenia woli wywodzi skutki prawne.

W niniejszej sprawie powód nie złożył dowodu doręczenia pozwanej pisma- wypowiedzenia umowy, którego doręczenie i upływ trzydziestodniowego terminu od doręczenia warunkowały możliwość wypowiedzenia umowy kredytu konsumenckiego. Z wydruków potwierdzenia nadania oraz śledzenia przesyłek (k. 11-12) wynika, iż wypowiedzenie umowy zostało wysłane do pozwanej na adres jej zamieszkania wskazany w umowie w dniu 01.06.2020 r., pismo było dwukrotnie awizowane, po czym wobec nieodebrania pisma przez adresata w dniu 19.06.2020 r. zwrócone do nadawcy.

Zgodnie z art. 98 ust. 1 ustawy o szczególnych instrumentach wsparcia w związku z rozprzestrzenianiem się wirusa (...)2 z dnia 16 kwietnia 2020 r. nieodebranych pism podlegających doręczeniu za potwierdzeniem odbioru przez operatora pocztowego w rozumieniu ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. - Prawo pocztowe, których termin odbioru określony w zawiadomieniu o pozostawieniu pisma wraz z informacją o możliwości jego odbioru przypadał w okresie stanu zagrożenia epidemicznego lub stanu epidemii, nie można uznać za doręczone w czasie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego lub stanu epidemii oraz przed upływem 14 dni od dnia zniesienia tych stanów.

Zgodnie z powyższym wypowiedzenie umowy z dnia 28.05.2020 r. wysłane do pozwanej na adres jej zamieszkania wskazany w umowie w dniu 01.06.2020, nie odebrane przez pozwaną, nie może być uznane za doręczone.

W tej sytuacji powód nie wykazał, iż cała dochodzona pozwem kwota niespłaconego przez pozwaną kredytu konsumenckiego stała się wymagalna w dniu 19 lipca 2020. W ocenie Sądu datą wymagalności roszczenia w niniejszej sprawie jest określony w umowie termin spłaty ostatniej raty kredytu, który przypadał na dzień 18.11.2020 r. Od tej daty powód uprawniony był do naliczania odsetek umownych za opóźnienie.

Sąd – po wniesieniu sprzeciwu – uznając za zasadne twierdzenie pozwanej co do braku skutecznego wypowiedzenia umowy pożyczki nie zasądził na rzecz powoda kwoty 431,29 zł tytułem skapitalizowanych odsetek wskazywanych w pozwie, albowiem zmieniły się składniki, od których naliczane było to świadczenia uboczne, a Sąd nie miał danych do weryfikacji sposobu wyliczenia świadczenia.

Zarzuty pozwanej co do sposobu wypełnienia rozliczenia wpłat – pozwana podniosła, iż nie widnieje wpis dotyczący rozliczeń, tabela jest pusta, brak dowodów mówiących o wpłatach (k. 17) – jest o tyle niezrozumiały, że pozwana nie przedstawiła żadnych dowodów wpłat, które mogłyby podważyć przedstawione przez powoda rozliczenie, a zgodnie z twierdzeniami pozwu pozwana nie dokonywała spłaty pożyczki.

Zarzuty pozwanej w zakresie nieprawidłowości w pełnomocnictwach do reprezentowania powoda nie zasługiwały na podzielenie, pełnomocnictwa te (k. 21, 22) zostały udzielone w sposób prawidłowy.

W konsekwencji roszczenie powoda oparte w niniejszej sprawie o zobowiązanie pozwanej wynikające z umowy kredytu konsumenckiego zawartej przez strony w dniu 18.08.2019 r. nr (...) należało uznać za zasadne w takim zakresie, w jakim powód dochodził zwrotu kwoty udzielonego kapitału oraz prowizji z odsetkami umownymi od dnia wniesienia pozwu w elektronicznym postępowaniu upominawczym.

Zgodnie z treścią art. 347 kpc w przypadku wniesienia sprzeciwu od wyroku zaocznego po ponownym rozpoznaniu sprawy sąd wydaje wyrok, którym wyrok zaoczny w całości lub części utrzymuje w mocy albo uchyla go i orzeka o żądaniu pozwu, bądź też pozew odrzuca lub postępowanie umarza.

W konsekwencji uznając żądanie pozwu za uzasadnione w w/w zakresie Sąd utrzymał w części Wyrok Zaoczny Sądu Rejonowego w Kętrzynie z dnia 18 czerwca 2021 r. w sprawie (...) upr. co do wskazanego w punkcie I obowiązku zapłaty przez pozwaną D. W. na rzecz powoda (...) sp. z o.o. z siedzibą w W. kwoty 5014 zł wraz z odsetkami:

- umownymi w wysokości odsetek maksymalnych za opóźnienie liczonymi od kwoty 4.600,00 zł za okres od dnia 20.01.2021 r. do dnia zapłaty,

- umownymi w wysokości odsetek maksymalnych za opóźnienie liczonymi od kwoty 414,00 zł za okres od dnia 20.01.2021 r. do dnia zapłaty.

W pozostałej części – co do zasądzenia kwoty 431,29 zł z tytułu skapitalizowanych odsetek umownych w wysokości odsetek maksymalnych za opóźnienie naliczonych od kapitału za okres od dnia 18.09.2019 r. do dnia wytoczenia powództwa z odsetkami ustawowymi za opóźnienie – Sąd ze wskazanych już względów powództwo oddalił jako nieuzasadnione.

Ponadto Sąd utrzymał w części Wyrok Zaoczny Sądu Rejonowego w Kętrzynie z dnia 18 czerwca 2021 r. w sprawie (...) upr. co do wskazanego w pkt II obowiązku zapłaty przez pozwaną D. W. na rzecz powoda (...) sp. z o.o. z siedzibą w W. kwoty 2.217,00 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie w spełnieniu świadczenia pieniężnego za okres od dnia uprawomocnienia się orzeczenia do dnia zapłaty tytułem zwrotu kosztów procesu. Rozstrzygnięcie te nie zostało zaskarżone przez strony procesu. Wskazać należy, iż podstawę rozstrzygnięcia o kosztach procesu stanowił przepis art. 98§1 k.p.c. oraz art. 100 kpc. Zgodnie z treścią art. 98§1 kpc strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony (koszty procesu).

Stosownie do treści art. 98§ 3kpc do niezbędnych kosztów procesu strony reprezentowanej przez adwokata (radcę prawnego) zalicza się wynagrodzenie, jednak nie wyższe niż stawki opłat określone w odrębnych przepisach i wydatki jednego adwokata, koszty sądowe oraz koszty nakazanego przez sąd osobistego stawiennictwa strony. O kosztach zastępstwa procesowego rozstrzygnięto na podstawie § 2 pkt 4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych. Zgodnie z treścią art. 100 kpc w razie częściowego tylko uwzględnienia żądań koszty będą wzajemnie zniesione lub stosunkowo rozdzielone. Sąd może jednak włożyć na jedną ze stron obowiązek zwrotu wszystkich kosztów, jeżeli jej przeciwnik uległ tylko co do nieznacznej części swego żądania albo gdy określenie należnej mu sumy zależało od wzajemnego obrachunku lub oceny sądu. W niniejszej sprawie powództwo zostało oddalone jedynie w niewielkiej części, co uzasadnia nałożenie na pozwaną obowiązku zwrotu wszystkich kosztów procesu poniesionych przez powoda. Na koszty te składają się w niniejszej sprawie opłata od pozwu w kwocie 400 zł, koszty zastępstwa procesowego w kwocie 1800 zł, opłata skarbową od pełnomocnictwa w kwocie 17 zł. Stosownie do treści art. 98 § 1° od kwoty zasądzonej tytułem zwrotu kosztów procesu należą się odsetki, w wysokości odsetek ustawowych za opóźnienie w spełnieniu świadczenia pieniężnego, za czas od dnia uprawomocnienia się orzeczenia, którym je zasądzono, do dnia zapłaty.